

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/48/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219201041
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:3219201041.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu Mgr. Miriam Kamenskej a JUDr. Martiny Holecovej v právnej veci žalobcu Národná diaľničná spoločnosť, a.s., so sídlom Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, IČO: 35 919 001, zast. GARAJ & Partners s.r.o., so sídlom Na Hrebenku 8079/2A, 811 02 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 951 125 proti žalovanému Mesto Bánovce nad Bebravou, so sídlom Nám. L. Štúra 1/1, 957 01 Bánovce nad Bebravou, IČO: 00 310 182, zast. JUDr. Róbert Bockanič, advokát, so sídlom Seberíniho 1, 821 03 Bratislava, IČO: 31 805 922 o splnenie povinnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. BN-5Cb/22/2019-843 zo dňa 11. decembra 2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. BN-5Cb/22/2019-843 zo dňa 11. decembra 2024 p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v I. výroku napadnutého rozsudku uložil žalovanému do 3 dní od jeho právoplatnosti povinnosť prevziať nasledovné stavebné objekty a pozemky:

- stavebný objekt č. SO 132-00 Preložka poľnej cesty v km 3,363 R2 a stavebný objekt č. 204-00 Most nad R2 na preložke poľnej cesty v km 3,363 R2 a pozemky, na ktorých sú stavebné objekty postavené, a to pozemky parc. reg. „C“, parc. č. 333/9, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 106 m², parc. č. 333/8, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 61 m², parc. č. 333/14, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 1 m², parc. č. 333/15, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 1 m², parc. č. 333/13, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 1.267 m² zapísané na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, katastrálny odbor pre okres: Bánovce nad Bebravou, obec: A. B. A., katastrálne územie: C. D.,

- stavebný objekt č. SO 133-00 Preložka poľnej cesty v km 3,980 R2 a pozemky, na ktorých je stavebný objekt postavený, a to pozemky parc. reg. „C“, parc. č. 257/214, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 359 m², parc. č. 257/225, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 143 m², parc. č. 257/227, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 2.811 m², parc. č. 257/260, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 245 m² a parc. č. 257/261, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 147 m² zapísané na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, katastrálny odbor pre okres: Bánovce nad Bebravou, obec: A. B. A., katastrálne územie: E. F.,

- stavebný objekt SO č. 134-00 Preložka súběžnej poľnej cesty v km 3,800 - 4,445 R2 vľavo a pozemky, na ktorých je stavebný objekt postavený, a to pozemky parc. reg. „C“, parc. č. 229/31, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 45 m², parc. č. 229/32, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 65 m², parc. č. 238/6, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 154 m², parc. č. 256/6, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 217 m², parc. č. 257/217, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 1.328 m², parc. č. 257/218, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 79 m², parc. č. 257/219, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 1.220 m², parc. č. 257/220, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 29 m², parc. č. 257/221, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 39 m², parc. č. 257/222, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 1.188 m², parc. č. 257/223, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 1.771 m², parc. č. 257/224, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 92 m², parc. č. 260/6, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 23 m², parc. č. 263/5, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 237 m², parc. č. 264/11, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 256 m², parc. č. 264/12, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 485 m², parc. č. 289/5, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera 143 m², parc. č. 290/5, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 23 m², zapísané na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, katastrálny odbor pre okres: Bánovce nad Bebravou, obec: A. B. A., katastrálne územie: E. F.,

- stavebný objekt č. SO 135-00 Preložka súběžnej poľnej cesty v km 4,900 - 5,345 R2 vpravo a pozemky, na ktorých je stavebný objekt postavený, a to pozemky parc. reg. „C“, par. č. 229/29, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 199 m², parc. č. 275/3, druh pozemku: Vodná plocha, výmera: 207 m², parc. č. 229/30, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 288 m², parc. č. 229/28, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 3.487 m², parc. č. 205/36, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 514 m², parc. č. 158/16, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 1.136 m², zapísané na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, katastrálny odbor pre okres: Bánovce nad Bebravou, obec: A. B. A., katastrálne územie: E. F.,

- stavebný objekt SO č. 136-00 Prístupová komunikácia k MVL-Agro, s.r.o. v km 5,400 R2 vpravo a pozemky, na ktorých je stavebný objekt postavený, a to pozemky parc. reg. „C“, parc. č. 158/7, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 266 m², parc. č. 158/12, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 2.439 m², parc. č. 158/13, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 590 m², parc. č. 205/41, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 162 m², zapísané na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, katastrálny odbor pre okres: Bánovce nad Bebravou, obec: A. B. A., katastrálne územie: E. F.,

- stavebný objekt č. SO 139-00 Úprava poľnej cesty v km 0,138 51 cesty II/516 (obj. 121-00) a pozemky, na ktorých je stavebný objekt postavený, a to pozemky parc. reg. „C“, parc. č. 431/5, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, výmera: 5.363 m², parc. č. 431/6, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 12 m², parc. č. 473/8, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 4 m², parc. č. 431/3, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 77 m², parc. č. 431/4, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 60 m², parc. č. 434/4, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 216 m², parc. č. 435/7, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 289 m², parc. č. 473/4, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 228 m², parc. č. 507/2, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 184 m², parc. č. 507/3, druh pozemku: Ostatná plocha, výmera: 44 m² zapísané na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, katastrálny odbor pre okres: Bánovce nad Bebravou, obec: A. B. A., katastrálne územie: C. D. (ďalej aj „stavebný objekt č. SO 132-00, stavebný objekt č. 204-00, stavebný objekt č. SO 133-00, stavebný objekt č. SO 134-00, stavebný objekt č. SO 135-00, stavebný objekt č. 136-00, stavebný objekt č. 139-00“ alebo „Stavebné objekty“).

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že v dôsledku výstavby stavby „Rýchlostná cesta R2 Ruskovce – Pravotice“ bol žalobca povinný podľa zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej aj „Cestný zákon“) uskutočniť výstavbu označených Stavebných objektov ako vyvolaných investícií podľa § 18 ods. 9 Cestného zákona. Medzi stranami sporu bola uzavretá dňa 14.09.2012 Zmluva o uzatvorení budúcej zmluvy o odovzdaní a prevzatí objektov vyvolaných investícií do správy a prevádzky (ďalej aj „Zmluva“) podľa § 289 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“) a podľa § 18 ods. 9 Cestného zákona, ktorá bola zverejnená v centrálnom registri zmlúv dňa 03.10.2012 a nadobudla účinnosť dňa 04.10.2012. Podľa Zmluvy bol žalovaný povinný prevziať Stavebné objekty bez zbytočného odkladu po dokončení predmetnej stavby a podpísaní preberacieho protokolu a odovzdaní a prevzatí verejnej práce podľa zákona č. 254/1998 Z. z. o verejných prácach (ďalej aj „zákon o verejných prácach“) a vyhlášky č. 83/2008 Z. z. na uvedenie preložených objektov do prevádzky spolu s projektovou a technickou

dokumentáciou podľa zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej aj „stavebný zákon“). Podľa Zmluvy malo dôjsť k formálno-právnomu odovzdaniu a prevzatiu stavebných objektov na základe osobitnej zmluvy o odovzdaní a prevzatí objektov vyvolaných investícií do správy a prevádzky, ktorá mala byť uzavretá medzi stranami sporu po právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia alebo rozhodnutia o predčasnom užívaní stavby. Kolaudačné rozhodnutie vydané Ministerstvom dopravy a výstavby SR č. 26305/2017/SCDPK/79908 zo dňa 16.11.2017, ktorým bolo povolené užívanie stavebných objektov SO 133-00, SO 134-00, SO 135-00, SO 136-00 a SO 139-00, nadobudlo právoplatnosť dňa 08.12.2017 (ďalej aj „Kolaudačné rozhodnutie 1“). Ďalšie kolaudačné rozhodnutie vydané Ministerstvom dopravy a výstavby SR č. 23013/2018/SCDPK/65805 zo dňa 28.08.2018, ktorým bolo povolené užívanie stavebných objektov SO 132-00 a SO 204-00, nadobudlo právoplatnosť dňa 17.09.2018 (ďalej aj „Kolaudačné rozhodnutie 2“). Vzhľadom na uvedené žalovanému vznikla povinnosť prevziať Stavebné objekty, vrátane pozemkov, na ktorých sú stavebné objekty umiestnené, tak ako sú tieto pozemky identifikované vo výroku I. napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Podľa žalobcu pozemky pod stavebnými objektmi boli žalobcom vysporiadané s predchádzajúcimi vlastníkmi a v súčasnosti ich vlastníkom je žalobca na účely ich odovzdania žalovanému spolu so Stavebnými objektami. Žalovaný napriek viacerým výzvam si svoju povinnosť prevzatia stavebných objektov spolu s pozemkami nespĺnil. Ich prevzatie podmieňoval dokončením spätných úprav povrchov komunikácií v zmysle dohôd, ktoré boli uskutočnené medzi stavebníkom a mestom, opravou povrchových komunikácií v k. ú. C. D. - plocha pri bývalej železničnej stanici, poskytnutím garancie dobudovania vjazdu R2 v smere Topoľčany (križovatka Bánovce - východ). Napriek tomu, že žalobca nemal povinnosť uskutočniť uvedené činnosti a práce, z dôvodu snahy o vyriešenie veci žalobca pristúpil k splneniu niektorých špecifikovaných požiadaviek zo strany žalovaného, ako to vyplýva zo stretnutia zo dňa 28.06.2017. Napriek tomu žalovaný aj následne odmietol splniť svoju povinnosť prevziať Stavebné objekty.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný považoval žalobu za nedôvodnú. Tvrdil, že predmetné cesty nie sú mestské, ani neslúžia žalovanému, majú význam pre poľnohospodárov, žalovaný nemá žiadnu majetkovú účasť v spoločnostiach miestnych a regionálnych poľnohospodárov, predmetné cesty končia v poli, nikam nevedú, v Zmluve o uzavretí budúcej zmluvy o odovzdaní a prevzatí objektov zo dňa 14.09.2012 bol žalovaný uvedený do omylu, keď článok III. Zmluvy hovorí o budúcom preberajúcom ako o vlastníkovi a prevádzkovateľovi komunikácie. V priebehu konania žalovaný namietal, že nie je a ani nebol vlastníkom pozemných komunikácií, ktorých odovzdanie je predmetom žaloby, vlastnícke právo k pozemným komunikáciám, ktorých odovzdanie je predmetom žaloby nevzniklo a nevzniká uzavretím Zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy zo dňa 14.09.2012, ustanovenia tejto Zmluvy zo dňa 14.09.2012 v článku III. sú neplatné, keďže Zmluva bola uzavretá v tiesni bývalým starostom, ktorý bol uvedený do omylu autorom textu a prehlásenie o vlastníctve a užívaní v článku III. sa nezakladá na pravde.

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca v priebehu konania namietal nepreukázanie tvrdenia žalovaného o tom, že pozemné komunikácie, preložku ktorých bol žalobca povinný vykonať ako vyvolanú investíciu, nie sú vo vlastníctve, resp. v správe žalovaného a že ich vlastníkmi sú miestni poľnohospodári alebo tretí subjekt. Žalobca sám v Zmluve zo dňa 14.09.2012 vyhlásil, že je vlastníkom, resp. správcom ciest, ktorých preložku žalobca realizoval ako vyvolanú investíciu. Skutočnosť, že pozemné komunikácie, ktorých preložku žalobca vykonal, pôvodne končili a aj po ich prekládke končia v poli, nemení nič na povinnosti žalovaného tieto vyvolané investície prevziať podľa § 18 ods. 13 Cestného zákona. Tvrdenie žalovaného, že bol uvedený do omylu znením článku III. Zmluvy, v ktorom je žalovaný ako budúci preberajúci uvedený ako vlastník, resp. prevádzkovateľ, je účelovým tvrdením vzhľadom na správanie sa žalovaného pri uzatváraní Zmluvy. Žalovaný v čase pripomienkovania a uzatvárania Zmluvy nerozporoval a nespochybňoval žiadne jej ustanovenie. Žalovaný podpísal Zmluvu dňa 17.08.2012 a žalobca dňa 14.09.2012, teda prvý zmluvu podpísal žalovaný a mal možnosť oboznámiť sa s jej obsahom, jej znenie akceptoval a ním podpísanú Zmluvu predložil žalobcovi na podpis. Žalovaný pri podpisovaní Zmluvy nerozporoval jej obsah a svojím podpisom potvrdil pravdivosť vyhlásenia uvedeného v článku III. Zmluvy: „Budúci preberajúci je vlastníkom a prevádzkovateľom objektu uvedených v článku II. ods. 1 tejto zmluvy, pričom ich úpravou nedôjde k zmene vlastníckych práv.“ Vzhľadom na uvedené nemohlo dôjsť k uvedeniu žalovaného do omylu. Vyhlásenie v článku III. ods. 1 Zmluvy je treba považovať za platné a pravdivé, pretože pri uzatváraní Zmluvy žalovaný toto znenie nerozporoval a nepreukázal v súdnom konaní ani opak, t.j. nevyvrátil toto vyhlásenie. Z postupu žalovaného je zrejmé, že stavebné objekty predstavujúce vyvolané investície plánoval žalovaný prevziať, avšak situáciu chcel využiť a

požadoval od žalobcu splnenie podmienok, ktoré neboli zmluvne dohodnuté a na ktoré nemal zákonný nárok. Pokiaľ žalovaný v priebehu konania predložil výpisy z listov vlastníctva, tieto nepreukazujú vlastníctvo pozemných komunikácií, ani v koho správe boli pozemné komunikácie, ktorých preložku žalobca realizoval ako vyvolané investície. Tieto preukazujú iba vlastníctvo pozemkov, na ktorých sú vybudované pozemné komunikácie. Pozemné komunikácie sa nezapisujú do katastra nehnuteľností ako ostatné stavby a preto z údajov podľa katastra nehnuteľností nie je možné preukázať vlastnícke právo k pozemným komunikáciám. Žalovaným predložené výpisy nepreukazujú skutočnosti ním tvrdené. Žalovaný nepreukázal, že pozemné komunikácie, ktorých preložku realizoval žalobca, nie sú vo vlastníctve, resp. v správe žalovaného alebo že ich vlastníkom sú miestni poľnohospodári alebo tretie subjekty. Naopak, žalobca preukázal, že vlastníkom, resp. správcom ciest je žalovaný, keď žalovaný sám v Zmluve vyhlásil, že je ich vlastníkom, resp. správcom. Žalobca namietal, že v zmysle Zmluvy uzavretej medzi stranami sporu podľa Obchodného zákonníka nie je možné uplatňovať ustanovenia o tiesni podľa úpravy Občianskeho zákonníka. Navyše žalovaný v článku VI. ods. 8 Zmluvy deklaroval, že Zmluva uzavretá v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok nebola, pričom tieseň nespôsobuje neplatnosť Zmluvy, ale možnosť odstúpenia od nej.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v priebehu konania žalobca poukazoval na to, že právna úprava neprikazuje investorovi skúmať pri budovaní vyvolaných investícií účel a v koho prospech dôjde k vybudovaniu náhradnej cesty a kto bude náhradné cesty využívať. Už len skutočnosť, že v dôsledku výstavby investičnej stavby má dôjsť k zrušeniu cesty, spôsobuje vznik povinnosti na strane investora, t.j. žalobcu, vybudovať bez ohľadu na ďalšie skutočnosti náhradnú cestu. Následne po vybudovaní vyvolaných investícií vzniká na strane tretieho subjektu, t.j. žalovaného, zákonná povinnosť ich prevziať do svojho vlastníctva a správy, čo v konaní preukázané bolo. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na materiál vypracovaný Ministerstvom dopravy a výstavby Slovenskej republiky (ďalej len „MD SR“) nazvaný „Vyvolané investície pri realizácii dopravných projektov - skúsenosti zo susedných krajín“ (ďalej aj „Stanovisko“), ktoré sa zaoberá problematikou vyvolaných investícií. Zo Stanoviska s odkazom na vyhlášku č. 83/2008 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 254/1998 Z. z. o verejných prácach okrem iného vyplývajú príklady vyvolaných investícií pre jednotlivé typy dopravnej infraštruktúry, ako napríklad prekládky a rekonštrukcie súvisiacich komunikácií, vodných tokov, inžinierskych sietí, závlah, demolácií, protihlukových stien, preložky a úpravy vodných tokov, vodovodov, plynovodov, slaboprúdových a silnoprúdových rozvodov a podobne. Z tohto stanoviska vyplýva, že štátna expertíza podľa zákona č. 254/1998 Z. z. už vo fáze prípravy projektu umožňuje overiť vhodnosť zvoleného technického riešenia stavby a preskúmať, či nie sú v projekte zahrnuté požiadavky nesúvisiace priamo so zámerom a účelom stavby. Podľa Stanoviska o vyvolanú investíciu ide vždy, ak pri výstavbe alebo zmene dopravnej infraštruktúry investor na svoje náklady vybuduje vyvolané úpravy priamo dotknutého úseku vedenia alebo iného diela. V prejednávanej veci výstavbou investičnej stavby - rýchlostnej cesty R2 boli priamo dotknuté existujúce poľné cesty, ktorých preložku žalobca realizoval podľa Cestného zákona. Preložky poľných ciest sú preto vyvolanými investíciami, ktorých povinnosť prevziať má žalovaný podľa § 18 ods. 13 Cestného zákona, pričom v zmysle zákona č. 254/1998 Z. z. o verejných prácach vyplýva, že už v prípravnej fáze budovania rýchlostných ciest sa vykonáva štátna expertíza, ktorá skúma, či stavebný zámer je optimálny a či nezahŕňa súvisiace a nepotrebné práce. Tak tomu bolo aj v prípade projektu výstavby rýchlostnej cesty R2 Ruskovce – Pravotice. Poukázal na znenie § 11 ods. 1 Zákona o verejných prácach, v zmysle ktorého protokol je záväzným podkladom na ďalšie etapy prípravy a uskutočňovania verejných prác. Vykonanie štátnej expertízy v prípade realizácie rýchlostnej cesty R2 potvrdzuje Protokol o vykonaní štátnej expertízy č. 18/2008 na stavebný zámer verejnej práce „R2 Ruskovce – Pravotice“ zo dňa 06.08.2008 (ďalej aj „Protokol“). Na základe záverov tohto protokolu podľa žalobcu je preukázané, že všetky stavebné objekty predpokladané v stavebnom zámere vrátane vyvolaných investícií, a to preložiek poľných ciest, sú optimálne a ich vybudovanie je potrebné. V závere Protokol potvrdzuje, že Ministerstvo dopravy SR udelilo súhlas so stavebným zámerom verejnej práce „R2 Ruskovce – Pravotice“, ktorý predpokladal aj vybudovanie preložiek poľných ciest, t.j. stavebných objektov ako vyvolaných investícií. Ministerstvo dopravy nemalo žiadne námietky a výhrady k vybudovaniu preložiek poľných ciest a mosta, ktoré sú predmetom odovzdania v tomto konaní. Z Protokolu vyplýva, že z hľadiska optimálneho technického, konštrukčného a ekonomického riešenia bola predložená dokumentácia verejnej práce posudzovaná externým odborníkom doc. Ing. Danielou Ďurčanskou CSc., pričom z jej expertízneho posudku (ďalej aj „Expertízny posudok“) ako prílohy Protokolu vyplýva: „Navrhovaná trasa komunikácia sa nachádza v mierne zvlhnom území, jej poloha je však komplikovaná mnohými kríženiami s inžinierskymi sieťami, cestami II. a III. triedy a poľnými cestami a riekami Svinica a Bebrava a hlavne zásahom do ochranného

pásma železničnej trate Trenčín – Chynorany. Kríženia inžinierskych sietí vyvolávajú množstvo ich prekládok, úprav vodných tokov a preložiek poľných ciest. Jej negatívnym prvkom je jej vedenie poľnohospodársky využívanou pôdou. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o obchvat mesta, ktorý má slúžiť pre tranzitnú dopravu a presmerovanie ťažkej dopravy smerujúcej z a do priemyselného parku mesta, možno považovať túto trasu za vhodnú.“ Tiež z expertízneho posúdenia opodstatnenosti a primeranosti stavebných a celkových investičných nákladov stavebného zámeru verejnej práce „R2 Ruskovce – Pravotice“, ktorý je prílohou Protokolu vyplýva: „... Predmetný úsek rýchlostnej cesty R2 predstavuje stavbu s veľkým počtom stavebných objektov cestných komunikácií, nosných objektov, oporných múrov, prekládok a úprav inžinierskych sietí. Predmetná stavba je členená na stavebné objekty, ktorých je celkom 104. Z celkového počtu je 34 SO súčasťou stavebnej časti stavby a 70 SO predstavuje vyvolané investície. ... Najväčší podiel na vyvolaných investíciách má 24 cestných objektov, a to úpravy a preložky existujúcich ciest s I., II. a III. triedy, preložky poľných ciest, prístupové komunikácie vrátane prípravy územia a rekultivácie plôch s celkovým nákladom 255 244,- tis. SK, čo je 55,8 % z nákladov na vyvolané investície. Päť mostov s nákladom 76 710,- tis. SK predstavuje 16,8 % z nákladov na vyvolané investície.“ Podľa žalobcu z uvedených dokladov vyplýva, že preložka poľných ciest bola štátnymi orgánmi, ako aj odborníkmi kvalifikovaná ako vyvolané investície, ktoré majú byť odovzdané podľa § 18 ods. 13 Cestného zákona založenému. Poukázal aj na znenie § 16 ods. 1, 5 a 6 Cestného zákona, z ktorých vyplýva, že vybudovanie Stavebných objektov bolo nevyhnutné pre vydanie stavebného povolenia na vybudovanie rýchlostnej cesty R2, nakoľko bolo potrebné zachovať migračné koridory a zabezpečiť prístup k nehnuteľnostiam rozdelených rýchlostnou cestou R2. Pokiaľ by nedošlo k splneniu povinností podľa § 18 ods. 9 a 13 Cestného zákona, stavebný úrad by nevydal stavebné povolenie, t.j. nemohlo by dôjsť k vybudovaniu rýchlostnej cesty R2 a žalobca bol povinný zabezpečiť aj výstavbu vyvolaných investícií, t.j. stavebných objektov. Stavebné objekty, ktorých odovzdanie je predmetom tohto konania, sú vyvolanými investíciami, pretože boli navrhnuté pri projektovaní investičnej výstavby rýchlostnej cesty R2 Ruskovce Pravotice z dôvodu, že pri jej výstavbe bolo okrem iného zistené kríženie rýchlostnej cesty R2 s viacerými poľnými cestami, t.j. v dôsledku výstavby R2 malo dôjsť k zrušeniu pôvodných poľných ciest. Bolo preto nevyhnutné zabezpečiť výstavbu náhradných poľných ciest v zmysle § 13 ods. 9 Cestného zákona. Kolízia pôvodných poľných ciest s rýchlostnou cestou R2 bola preto vyriešená návrhom vybudovať preložku týchto poľných ciest, ktorá pozostávala z vybudovania predmetných stavebných objektov. So žalovaným bol tento návrh prerokovaný na viacerých stretnutiach, napríklad na stretnutí konanom dňa 08.06.2011, pričom žalobca poukázal aj na vyjadrenie žalovaného na záverečnom prerokovaní konanom dňa 06.09.2011. Žalovaný bol uzrozumený so svojou povinnosťou prevzatia stavebných objektov a nemal k tejto skutočnosti žiadne výhrady. Táto skutočnosť vyplýva aj zo Sprievodnej správy k budovaniu rýchlostnej cesty R2 Ruskovce - Pravotice č. 10BA11007 (ďalej aj „Sprievodná správa“), ktorá bola súčasťou dokumentácie pre stavebné povolenie a bola predložená po jej prerokovaní stavebnému úradu v rámci stavebného konania. Sprievodná správa konštatuje, že vybudovanie vyvolaných investícií, t.j. aj Stavebných objektov, bolo v rámci vypracovávania podkladov a dokumentácie prerokované s dotknutými osobami, t.j. aj so žalovaným, ktorí vyjadrili súhlas s ich realizáciou. V Sprievodnej správe je žalovaný uvedený ako správca a užívateľ predmetných stavebných objektov.

6. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že vzhľadom na rozdelenie pozemku parcely reg. „C“ parc. č. 257/2014 na viaceré pozemky, na návrh žalobcu okresný súd uznesením č. k. BN-5Cb/22/2019-421 zo dňa 06.04.2021 pripustil zmenu žaloby.

7. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd poukázal aj na vyhlásenie spoločnosti Valbek s.r.o. IČO: 36 612 642 zo dňa 19.06.2023, ktorá bola zhotoviteľom dokumentácie pre stavebné povolenie k výstavbe investičnej stavby - rýchlostnej cesty R2 Ruskovce – Pravotice. Z tohto vyhlásenia vyplýva, že v prípade zistenia križovania ciest s investičnou stavbou, ktoré sú výstavbou investičnej stavby dotknuté, je potrebné naprojektovať aj preložky týchto dotknutých ciest za účelom zabezpečenia prístupu na pozemky rozdelené investičnou stavbou. Tak sa postupovalo aj v prípade projektovania rýchlostnej cesty R2 Ruskovce – Pravotice a vyvolaných investícií. V rámci projektu sa skúmajú všetky komunikácie a aj poľné cesty dotknuté výstavbou investičnej stavby a na rokovaníach so správcami a užívateľmi pozemkov a ciest (najmä poľnohospodárske družstvá a obce), sa zisťuje potreba preložiek jednotlivých ciest, aby bolo možné zachovať prístup na pozemky rozdelené stavbou a migračné koridory. Tak sa postupovalo aj v prípade dokumentácie pre stavebné povolenie k výstavbe rýchlostnej cesty R2 Ruskovce – Pravotice. Z vyhlásenia vyplýva, že pri poľných cestách sa pri poľnohospodároch zisťuje potreba vybudovania danej preložky poľnej cesty a v prípade, ak poľná cesta sprístupňuje viaceré

pozemky rôznych vlastníkov, rokuje sa v priebehu spracovania dokumentácie s dotknutou obcou alebo mestom v katastrálnom území, v ktorom sa preložka nachádza, o technickom riešení a prevzatí týchto preložiek do budúcej správy. V rámci prípravy dokumentácie pre stavebné povolenie rýchlostnej cesty R2 Ruskovce – Pravotice žalovaný deklaroval, že ako správca/vlastník pôvodne zrušených ciest prevezme do svojej správy predmetné Stavebné objekty.

8. Okresný súd poukázal na to, že zo záznamu zo záverečného rokovania zo dňa 08.06.2011, zvolané z dôvodu informovania dotknutých subjektov o dokumentácii pre stavebné povolenie, vyplýva vyjadrenie žalovaného k rokovaniu, že v prípade zmeny technického riešenia oproti právoplatnému a platnému územnému rozhodnutiu je potrebné predložiť projekt na posúdenie podľa § 40 až 41 Stavebného zákona. Tiež zo záznamu zo záverečného rokovania zo dňa 06.09.2021, zvolané z dôvodu informovania dotknutých subjektov o záverečnom návrhu dokumentácie na stavebné povolenie, vyplýva vyjadrenie žalovaného k rokovaniu, že v prípade prezentovaného riešenia križovatky Bánovce – východ, ktoré sa líši od vydaného územného rozhodnutia, trvá na situovaní tejto križovatky do priestoru určeného v územnom rozhodnutí. K ďalším prezentovaným skutočnostiam zásadné pripomienky nemal, navrhol však vypracovať nový smerový dopravný-inžiniersky prieskum, kde by sa zohľadnila aj spojnica cesty II/592 od smeru Topoľčany s priemyselnou zónou v Bánovciach nad Bebravou ako aj väzba Trenčín.

9. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že po vykonaní dokazovania považoval okresný súd nárok žalobcu za dôvodný a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalovaným navrhnuté dokazovanie k účelnosti, účelu, hospodárnosti a významu vybudovania ciest nevykonal, pretože ho považoval za nadbytočné vzhľadom k tomu, že tento účel vyplýva z Cestného zákona a za týmto účelom bola vypracovaná rozsiahla štátna expertíza.

10. Po vykonaní dokazovaní a zistení skutkového stavu sa okresný súd vyjadril k účelu, významu a dôvodom výstavby rýchlostnej cesty R2 Ruskovce – Pravotice. Poukázal na to, že pred výstavbou rýchlostnej cesty sa celý dopravný objem cestnej premávky realizoval po cestách I/50, 11/516 a 11/592. Tieto komunikácie mali v prevažnej miere technické, bezpečnostné a kapacitné parametre nevyhovujúce intenzite dopravy v danom mieste a čase a celá medzinárodná doprava bola vedená po ceste I. triedy I/50, ktorá parametrami v niektorých úsekoch nevyhovovala dopravnému zaťaženiu, navyše prechádzala intravilánom miest a obcí, v ktorých hlukom a exhalátmi znehodnocovala životné prostredie a ohrozovala bezpečnosť obyvateľov. Jediným trvalým a koncepčným riešením cestnej dopravy v predmetnom území z hľadiska kapacitného, bezpečnostného, ako aj vplyvu na životné prostredie, bolo vybudovanie kapacitnej komunikácie rýchlostnej cesty.

11. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd poukázal na to, že v súvislosti so zámerom výstavby bola vykonaná štátna expertíza, výsledkom ktorej bol Protokol o vykonaní štátnej expertízy č. 18/2008 a bol daný súhlas Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR s predmetným zámerom. Súčasťou štátnej expertízy bol aj Expertízny posudok na stavebný zámer verejnej stavby vypracovaný doc. Ing. Danielou Ďurčanskou CSc., v ktorom bolo konštatované, že navrhovaná trasa komunikácie sa nachádza v mierne zvlhnutom území, jej poloha je však komplikovaná mnohými križeniami s inžinierskymi sieťami, cestami II. a III. triedy a poľnými cestami a riekami Svinica a Bebrava a hlavne zásahom do ochranného pásma železničných dráh trate Trenčín – Chynorany. Križenia inžinierskych sietí vyvolávajú množstvo ich prekládok, úprav vodných tokov a preložiek poľných ciest. Jej negatívnym prvkom je aj vedenie poľnohospodársky využívanou pôdou. Expertízny posudok zvolenú trasu však vyhodnotil ako vhodnú vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o obchvat mesta, ktorý má slúžiť pre tranzitnú dopravu a presmerovanie ťažkej dopravy smerujúcej z a do priemyselného parku mimo mesta.

12. Podľa okresného súdu v konaní nebolo sporné, že spoločnosť Valbek, s.r.o. v súvislosti s výstavbou rýchlostnej cesty R2 Ruskovce - Pravotice vypracovala rozsiahlu dokumentáciu na stavebné povolenie. Sporné nebolo ani to, že na konci roku 2012 bolo príslušným špeciálnym stavebným úradom pre diaľnice a rýchlostné cesty vydané stavebné povolenie k uvedenej stavbe stavebníkovi, ktorým bol žalobca, ktorý stavbu realizoval podľa dokumentácie overenej v stavebnom konaní a dňa 16.11.2017 bolo príslušným špeciálnym stavebným úradom pre diaľnice a rýchlostné cesty vydané kolaudačné rozhodnutie č. 26305/2017/SCDPK/79908, ktorým bolo povolené užívanie stavby „Rýchlostná cesta R2 Ruskovce – Pravotice“ a konkrétnych stavebných objektov. Okresný súd poukázal na to, že už v procese prípravy projektovej dokumentácie bolo zrejmé, že zvolená trasa rýchlostnej cesty je spojená s viacerými križeniami danej cesty aj s poľnými cestami, ako aj ich premostením. V prípadoch, keď došlo k

prerušení trasy poľnej cesty rýchlou cestou, boli navrhnuté úpravy a preložky poľných ciest, ako to vyplýva z predloženej dokumentácie pre stavebné povolenie. Vzhľadom na uvedené boli žalobcom ako stavebníkom vybudované aj predmetné Stavebné objekty, ktoré sú predmetom tohto konania č. 132-00, č. 133-00, č. 134-00, č. 135-00, č. 136-00, č. 139-00 a č. 204-00.

13. Okresný súd sa zaoberal otázkou, či uvedené stavebné objekty je možné považovať za vyvolané investície, resp. vyvolané úpravy, ktoré posúdenie je zásadné pre rozhodnutie vo veci. Pri výklade pojmu „vyvolané investície“ a „vyvolané úpravy“ vychádzal z aktuálnej legislatívy. Uviedol, že vo všeobecnosti je možné za vyvolanú investíciu považovať investíciu, ktorá vznikne investorovi, ak realizovanie hlavnej investície zasahuje do práv tretích osôb, najmä pri styku s inými komunikáciami, vedeniami každého druhu, vodohospodárskymi a inými dielami a s územím, v ktorom sa dobývajú nerasty. Vyvolanou investíciou môže byť podľa okresného súdu akákoľvek inžinierska stavba podľa § 43a ods. 3 Stavebného zákona, ktorá je náhradou za existujúci stav a je nevyhnutná pre splnenie hlavnej investície, pričom netvorí súčasť hlavnej investície. Vyvolanú investíciu je investor povinný zrealizovať na vlastné náklady a odovzdať ju bezodplatne do vlastníctva alebo do správy dotknutej tretej osoby, do práv ktorej sa vyvolanou investíciou zasahuje. Podľa opatrenia Ministerstva financií SR vyvolanou investíciou sa rozumejú náklady na obstaranie majetku alebo služby, ktoré nebude účtovná jednotka používať a ktoré jej vznikli podľa osobitného predpisu alebo zo zmluvy v súvislosti s obstaraním dlhodobého majetku.

14. Okresný súd poukázal na ustanovenie § 18 ods. 9 Cestného zákona, ktorý ukladá investorovi výstavby povinnosť v prípade, ak sa má pozemná komunikácia zrušiť v dôsledku inej investičnej výstavby, zabezpečiť na svoje náklady a v mene budúceho vlastníka alebo správcu tejto komunikácie výstavbu náhradnej alebo úpravu jestvujúcej pozemnej komunikácie v rozsahu zodpovedajúcom dopravným potrebám. Zákomom č. 149/2021 Z. z. s účinnosťou od 01.06.2021 došlo k novelizácii uvedeného ustanovenia a namiesto pojmov „diaľnica, cesta alebo miestna komunikácia“ bol použitý pojem „pozemná komunikácia“. Podľa okresného súdu preto pojem vyvolané investície a vyvolané úpravy nemožno zužujúco vykladať tak, že tieto môžu vzniknúť iba v súvislosti s náhradou diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie, teda nie aj poľných ciest. Zákomom č. 149/2021 Z. z. bolo podľa okresného súdu spresnené aj ustanovenie § 18 ods. 13 Cestného zákona, ktoré stanovuje povinnosť investorovi stavby vybudovať na vlastné náklady pre vlastníka alebo prevádzkovateľa vedenia, vlastníka alebo správcu pozemnej komunikácie alebo iného diela len vyvolané úpravy priamo dotknutého úseku vedenia, pozemnej komunikácie alebo iného diela, a to na úrovni technického riešenia v čase, keď bola úprava vyvolaná. Investor je zároveň povinný na vlastné náklady majetkovoprávne vysporiadať pozemky dotknuté vyvolanými úpravami v prospech vlastníka alebo prevádzkovateľa vedenia, vlastníka alebo správcu pozemnej komunikácie alebo iného diela na základe kúpnej zmluvy, zmluvy o zriadení vecného bremena alebo iného právneho úkonu, ktorého predmetom je prevod alebo úprava užívania dotknutých pozemkov.

15. Na základe uvedeného okresný súd dospel k záveru, že výstavba predmetných stavebných objektov spĺňala všetky pojmové znaky vyvolaných investícií. Pokiaľ pri výstavbe rýchlou cesty R2 boli potrebné prekládky existujúcich pozemných komunikácií, ktorými sú aj účelové cesty, na strane investora nepochybne vznikli vyvolané investície týmito úpravami - prekládkami (preložkami), pretože ich križovala novovzniknutá rýchlou cesta. Žalobca bol preto ako investor stavby v súlade aj s vtedy platným znením Cestného zákona povinný vybudovať na vlastné náklady vyvolané úpravy priamo dotknutého úseku vedenia alebo iného diela na úrovni technického riešenia v čase, keď bola úprava vyvolaná. Zároveň bol povinný na vlastné náklady aj majetkovoprávne vysporiadať pozemky dotknuté vyvolanými úpravami. V konkrétnom prípade bol povinný vybudovať preložky existujúcich poľných ciest v dôsledku ich križenia s telesom rýchlou cesty, ktorú zákonnú povinnosť si aj splnil.

16. Okresný súd poukázal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia na to, že k dôvodom vybudovania, rozsahu, účelu a konkrétnemu technickému riešeniu aj predmetných preložiek bola vykonaná rozsiahla projektová dokumentácia. Účelom ich vybudovania bolo podľa žalobcu a aj podľa dokumentácie zachovanie prístupu na obhospodarované pozemky, na pozemky rozdelené rýchlou cestou R2 a zabezpečenie potreby zachovania migračných koridorov. Podľa okresného súdu boli preukázateľne uskutočnené aj viaceré rokovania v predrealizačnej fáze so všetkými dotknutými subjektami, vrátane zástupcov žalovaného. Žalovaný v celom stavebnom konaní nevzniesol žiadnu námietku smerujúcu k neúčelnosti vybudovania predmetných stavebných objektov a všetky stavebné objekty vytvárajú

súvislú pozemnú komunikáciu, ktorej význam môže narásť ďalším rozvojom región a dopravnej infraštruktúry.

17. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ďalej zaoberal námietkou žalovaného, podľa ktorej žalovaný nikdy nebol vlastníkom ani správcom poľných ciest, ktoré boli v dôsledku kríženia s rýchlostnou cestou predmetom preloženia a namiesto ktorých boli vybudované predmetné stavebné objekty. Pretože žalobca tvrdil opak, táto skutočnosť bola sporná a bolo potrebné podľa okresného súdu vychádzať z vykonaného dokazovania.

18. Okresný súd poukázal na to, že poľné cesty ako účelové komunikácie sú vo vlastníctve štátu alebo iných právnických alebo fyzických osôb. Vlastníctvo poľných ciest sa neregistruje v žiadnom registri a je potrebné rozlišovať vlastníctvo samotných poľných ciest od vlastníctva pozemkov pod týmito poľnými cestami. Vlastnícke právo určitej pozemnej komunikácie, ktorú tvorí cestné teleso a jeho súčasti, nemusí svedčiť tomu istému subjektu, ktorý je vlastníkom pozemku pod touto pozemnou komunikáciou. Okresný súd z vykonaného dokazovania zistil, že žalovaný sa zúčastňoval viacerých rokovaní o výstavbe, o technických riešeniach, mal možnosť vyjadriť sa a podávať vlastné návrhy a námietky. Zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplýva, že by žalovaný do dokončenia diela, vrátane sporných Stavebných objektov, akokoľvek namietal skutočnosť, že bol vlastníkom preložených poľných ciest a že nepreberie dokončené predmetné stavebné objekty. Podľa okresného súdu z viacerých dôkazov vyplýva opak. V tejto súvislosti poukázal okresný súd na záznam zo záverečného rokovania zo dňa 08.06.2011 a zo dňa 06.09.2011, na vyhlásenie spoločnosti Valbek s.r.o. zo dňa 19.06.2023, ako aj na Zmluvu o uzavretí budúcej zmluvy o odovzdaní a prevzatí objektu, ktorá nadobudla účinnosť jej zverejnením.

19. Podľa okresného súdu, pokiaľ žalovaný tvrdil, že nie je vlastníkom pôvodnej poľnej cesty, bol povinný odstrániť rozpor medzi svojimi tvrdeniami, ktoré boli uvedené v listinných dôkazoch predložených žalobcom a tvrdeniami počas súdneho konania, že nikdy nebol vlastníkom ani správcom ani užívateľom ani prevádzkovateľom pôvodných poľných ciest. Podľa okresného súdu však žalovaný žiaden konkrétny dôkaz na preukázanie sporných skutočností nenavrhoval vykonať. Žalovaný ani neodstránil rozpor medzi tým, čo tvrdil počas procesu budovania rýchlostnej cesty a tvrdeniami v súdnom spore o tom, že nie je vlastníkom poľných ciest. Zo žiadneho z vykonaných dôkazov podľa okresného súdu preto nevyplývalo, že by vlastníkom dotknutých poľných ciest pred ich prekládkou bol iný subjekt ako žalovaný.

20. Podľa okresného súdu preto žalobca uniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno preukázania, že mesto ako právnická osoba bola vlastníkom sporných poľných ciest, ktoré boli preložené z dôvodu výstavby rýchlostnej cesty. Tým boli dotknuté práva žalovaného, a preto bol zúčastnený aj na zvolávaných rokovaniach k vypracovanej stavebnej dokumentácii a vzťahujú sa na neho povinnosti vyplývajúce z cestného zákona. Procesnú obranu žalovaného posúdil okresný súd za nedôvodnú a nepreukázanú.

21. Pokiaľ žalovaný namietal, že mestské zastupiteľstvo nevyjadrilo súhlas s prevzatím stavebných objektov, okresný súd uviedol, že sa jedná o splnenie zákonnej povinnosti, pričom jej splnenie nemožno vylúčiť uznesením obecného zastupiteľstva. Ustanovenie § 18 ods. 13 Cestného zákona je kogentnou právnou normou, ktorá je verejnoprávnej povahy a účastníci v právnom vzťahu sa od nej odchýliť nemôžu.

22. Okresný súd mal preto preukázané splnenie všetkých predpokladov uvedených v zákone a žalovaný ako vlastník preložených poľných ciest podľa § 18 ods. 13 Cestného zákona bol povinný bezodkladne po nadobudnutí právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia prevziať upravený úsek pozemnej komunikácie vrátane pozemku pri zachovaní rovnakého právneho postavenia vo vzťahu k vyvolaným úpravám. Okresný súd preto žalobe v celom rozsahu vyhovel a uložil žalovanému povinnosť prevziať Stavebné objekty a pozemky určené vo výroku I. napadnutého rozhodnutia.

23. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania okresný súd postupoval podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako strane úspešnej priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

24. Proti uvedenému rozhodnutiu podal včas v celom rozsahu odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Podľa žalovaného v konaní bolo dostatočne preukázané, že žalovaný nie je a ani nebol vlastníkom pozemných komunikácií, ktorých odovzdanie je predmetom

žaloby, vlastníkom poľných ciest je majiteľ poľnohospodárskych pozemkov a poľné cesty sa do katastra nehnuteľností nezapisujú a preto ich vlastníctvo sa odvodzuje od pozemkov, na ktorých stoja. Ďalej namietal, že vlastnícke právo k pozemným komunikáciám, ktorých odovzdanie je predmetom žaloby, nevzniklo a nevzniká uzatvorením Zmluvy o uzatvorení budúcej zmluvy zo dňa 14.09.2012. V odvolaní ďalej namietal, že ustanovenia Zmluvy o uzatvorení budúcej zmluvy zo dňa 14.09.2012, čl. III. sú neplatné, keďže táto bola uzavretá v tiesni bývalým starostom, ktorý bol uvedený do omylu autorom textu a taktiež prehlásenie o vlastníctve a užívaní v čl. III. sa nezakladá na pravde. Namietal, že Zmluva o uzavretí budúcej zmluvy zo dňa 14.09.2012 nebola nikdy schválená mestským zastupiteľstvom a tvrdenia okresného súdu v bode 67. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia o splnení zákonnej povinnosti sú nesprávne. Tieto skutočnosti okresný súd nezobral do úvahy.

25. V odvolaní žalovaný poukázal na nesprávny záver okresného súdu v bode 46. rozsudku, ktorý na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o dôvodnosti žaloby, pretože súd odmietol žalovaným navrhované dokazovanie. Žalovaný ďalej poukázal na nesprávny, nelogický a nepreskúmateľný záver v bode 47. napadnutého rozsudku o účele, význame a dôvodoch výstavby rýchlostnej cesty, keď okresný súd sa vyhol odpovedi na účel, význam a dôvody výstavby stavebných diel, ktoré sú predmetom žaloby a majú byť prevzaté žalovaným. Poukázal aj na nesprávne posúdenie veci, keď okresný súd argumentuje Cestným zákonom, pričom povinnosť prevzatia stavebných objektov a pozemkov má z dôvodu existencie pozemnej komunikácie, tvorenej cestným telesom a jej súčasťami. Podľa žalobcu výstavba mostného telesa bola zbytočná, pretože spojila dva poľnohospodárske pozemky tretích strán, ktoré ho nepoužívajú a ani používať nemienia.

26. Žalovaný vytykal aj to, že okresný súd nevykonal ním navrhované znalecké dokazovanie k účelnosti, účelu, hospodárnosti a významu vybudovaných ciest. Odkázal v tejto súvislosti na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Cob/51/2020 zo dňa 31.01.2022 v spore medzi žalobcom a Obcou Dolné Naštice. V bode 17. a nasledujúce tohto rozhodnutia odvolací súd upriamil pozornosť na nutnosť vysporiadať sa s otázkou účelnosti a dôvodnosti vytvorenia diela (most a prekládka), ako aj s otázkou účelnosti a dôvodnosti prevzatia diela a preukázania právneho dôvodu prevzatia diela. Žalovaný poukázal aj na nepreskúmateľnú a zmätočnú argumentáciu v bode 53. odôvodnenia napadnutého rozsudku o stotožnení sa s odvolacím súdom v zrušujúcom rozhodnutí, keďže nie je zrejmé, o aké stotožnenie sa jedná, s čím sa súd stotožňuje, o aký odvolací súd sa jedná a v akom konaní.

27. Okresný súd preto podľa žalovaného dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Navrhol preto, aby odvolací súd žalobu zamietol a priznal mu náhradu trov konania.

28. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 21.02.2025, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Odvolacie dôvody žalovaného považoval za všeobecné, nedostatočne odôvodnené, nemajúce základ vo vykonanom dokazovaní. Namietal, že z podaného odvolania nie je zrejmé, na základe ktorého vykonaného dôkazu mal súd dospieť k nesprávnym skutkovým zisteniam. Neuviedol, aké mali byť nesprávne skutkové zistenia, neuviedol, v čom vidí nesprávne právne posúdenie veci a ani akú inú vadu by malo mať konanie vedenom pred okresným súdom.

29. Vo vzťahu k zákonnej povinnosti žalovaného na prevzatie Stavebných objektov poukázal na to, že zákonné predpoklady k splneniu tejto povinnosti zo strany žalovaného boli splnené. Okresný súd správne identifikoval a odôvodnil, že sa jedná o odovzdanie vyvolaných investícií, pričom žalovaný je subjektom povinným na ich prevzatie podľa § 18 ods. 13 v spojení s § 18 ods. 9 Cestného zákona, pričom sa jedná o kogentné ustanovenia. Žalovaný nikdy nerozporoval, že sa jedná o vyvolané investície a nemal výhrady k vybudovaniu vyvolaných investícií a s ich plánovaným odovzdaním žalovanému. Z konania žalovaného v rámci územného, stavebného a kolaudačného konania je nepochybné, že žalovaný bol so svojou povinnosťou prevzatia vyvolaných úprav uzrozmeneý a nemal voči nej námietky a výhrady. Aj podpisom Zmluvy žalovaný deklaroval, že je vlastníkom a prevádzkovateľom pozemných komunikácií a túto skutočnosť nerozporoval ani pri jej uzatváraní a pripomienkovaní zmluvy a ani po jej uzavretí. Tvrdenie žalovaného o nesprávnom posúdení veci, keď súd argumentuje Cestným zákonom, pričom povinnosť prevziať Stavebné objekty a pozemky má mať žalovaný z dôvodu existencie pozemnej komunikácie tvorenej cestným telesom a jej súčasťami, považoval žalobca za nepochopiteľné.

30. K vlastníckemu právu poľných ciest, keď žalovaný namietal, že nie je a ani nebol vlastníkom pozemných komunikácií, ktorých odovzdanie je predmetom žaloby, opätovne žalobca poukazoval na to, že preukázal, že žalovaný ich vlastníkom, resp. prevádzkovateľom, je. Pokiaľ žalovaný v odvolaní tvrdil, že vlastnícke právo k pozemným komunikáciám nevzniká uzavretím Zmluvy, čo okresný súd nezobral do úvahy, nie je zrejmé, čo tým mienil žalovaný rozporovať. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno v konaní, keď produkoval tvrdenia, ktoré neboli preukázané žiadnym dôkazným prostriedkom. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že nebol vlastníkom predmetných komunikácií a pôvodných poľných ciest, mal relevantným spôsobom preukázať, kto vlastníkom týchto poľných ciest bol. V priebehu realizácie ako aj počas výstavby preložiek poľných ciest žalovaný ich vlastníctvo nerozporoval a v Zmluve vyhlásil, že bol ich vlastníkom. Je potrebné zohľadniť samotné vyhlásenie žalovaného o vlastníctve predmetných objektov uvedených v Zmluve o uzavretí budúcej zmluvy. Pokiaľ žalovaný poukazoval na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Cob/51/2020 - 461 zo dňa 31.01.2022, poukázal žalobca tú časť odôvodnenia tohto rozhodnutia, v ktorej bolo zdôraznené, že žalovaný z predložených listinných dôkazov svoje vlastníctvo k predmetným poľným cestám nerozporoval a deklaroval ho v Zmluve o uzavretí budúcej zmluvy. Tiež bolo poukázané aj na záznamy z rokovania zo dňa 08.06.2011 a zo dňa 06.09.2011. Už v tomto rozhodnutí odvolací súd poukázal na to, že pokiaľ žalovaný tvrdil, že nie je vlastníkom pôvodnej poľnej cesty, bol povinný odstrániť rozpor medzi svojimi tvrdeniami, ktoré boli predložené žalobcom v písomnej podobe a tvrdeniami počas súdneho konania. Žalobca zdôraznil, že žalovaný nikdy tento rozpor vo svojich tvrdeniach neodstránil a nepreukázal, že vlastníkom prekladanych poľných ciest bol subjekt odlišný od žalovaného. V tejto súvislosti poukázal na povinnosť unesenia dôkazného bremena odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/52/2010 zo dňa 24.06.2024, ako aj na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 24/2019 zo dňa 09.06.2020 a sp. zn. IV. ÚS 252/04.

31. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazoval na to, že vlastníkom poľných ciest je majiteľ poľnohospodárskych pozemkov a poľné cesty sa do katastra nehnuteľností nezapisujú a preto ich vlastníctvo sa odvodzuje od pozemkov, na ktorých stoja, jedná sa podľa žalobcu o tvrdenie nemajúce právny ani skutkový základ. Vlastníctvo pozemných komunikácií nie je možné stotožňovať s vlastníctvom pozemkov, na ktorých je pozemná komunikácia postavená. Pozemok a pozemná komunikácia situovaná na pozemku sú dva samostatné predmety právnych vzťahov a vlastníctvo ku každému z nich je potrebné rozlišovať. Vlastník pozemku sa môže a bežne sa aj odlišuje od vlastníka pozemnej komunikácie.

32. Pokiaľ žalovaný v odvolaní opätovne namietal neplatnosť Zmluvy uzavretej medzi stranami sporu, ktorá mala byť uzavretá v tiesni a v omyle zo strany bývalého štatutárneho zástupcu žalovaného, podľa žalobcu z takéhoto odôvodnenia odvolania nevyplýva, v čom mala údajná tieseň spočívať a v čom alebo kedy mal byť bývalý starosta uvedený do omylu. Poukázal aj na § 289 a nasl. ObZ ako aj na § 18 ods. 13 Cestného zákona. Zmluva sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, čo vyplýva z § 261 ods. 2 ObZ v spojení s § 261 ods. 3 písm. b) ObZ, pričom samotný žalovaný vyhlásil článku VI. ods. 8 Zmluvy, že Zmluva bola uzavretá vážne, zrozumiteľne a slobodne. Na zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka sa nepoužijú ustanovenia Občianskeho zákonníka o tiesni v zmysle § 267 ods. 2 ObZ. Navyše uzavretie zmluvy v tiesni nespôsobuje jej neplatnosť, ale možnosť odstúpenia od nej. Taktiež žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie o uzatvorení Zmluvy v omyle a toto tvrdenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Zopakoval, že Zmluvu podpísal žalovaný prvý dňa 17.08.2012, až následne ju zaslal na podpis žalobcovi. Žalovaný preto nemá právo domáhať sa omylu, nakoľko z jeho správania vyplýva opak a to, že nebol uvedený do žiadneho omylu. Pokiaľ žalovaný namietal, že vyhlásenie o vlastníctve a užívaní pozemkov v článku III. Zmluvy nie je pravdivé, žalovaný nepravdivosť tohto tvrdenia nepreukázal.

33. Vo vzťahu k potrebe schválenia Zmluvy mestským zastupiteľstvom žalobca uviedol, že žalovaný spája vymyslené neschválenie Zmluvy mestským zastupiteľstvom so zákonnou povinnosťou, žalovaný nevie identifikovať právny základ, na základe ktorého by sa mal vyžadovať súhlas mestského zastupiteľstva so Zmluvou a žalovaný neodôvodnil, v čom vidí nesprávnosť argumentácie súdu o splnení zákonnej povinnosti. Za žiadnych okolností nie je možné splnenie zákonnej povinnosti podmieňovať súhlasom mestského zastupiteľstva a ani jej splnenie vylúčiť. § 18 ods. 13 Cestného zákona je kogentným ustanovením a preto nie je ho možné žiadnym spôsobom modifikovať ani sa od neho odchýliť. Žalovaný si nemôže vyberať, či svoju zákonnú povinnosť splní alebo nie a nemá ani právomoc meniť kogentné ustanovenia zákona. Ak by aj súhlas mestského zastupiteľstva žalovaného k Zmluve bol

vyžadovaný, nič by to nemenilo na skutočnosti, že Zmluva je dôkazom, z ktorého vyplývajú skutočnosti, ktoré žalovaný nespochybnil inými dôkazmi. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by Zmluva mala byť schvaľovaná mestským zastupiteľstvom alebo že do pôsobnosti mestského zastupiteľstva spadá udeľovanie súhlasu s uzavretím Zmluvy.

34. Pokiaľ žalovaný namietal nevykonanie ním navrhovaného dokazovania, jedná sa podľa žalobcu o námietku bez bližšieho odôvodnenia. Žalobca zdôraznil, že návrh žalovaného na vykonanie znaleckého dokazovania je neurčitý, nepresný a nepotrebný. Žalovaný nešpecifikoval, aké podstatné skutočnosti nevyhnutné pre meritórne rozhodnutie v tejto veci sa majú znaleckým dokazovaním preukazovať. Vydanie rozhodnutia vo veci nezáviselo od posúdenia odborných otázok a nebolo potrebné nariaďovať znalecké dokazovanie. Vybudovaním Stavebných objektov (vyvolaných investícií) podľa § 18 ods. 9 a 13 Cestného zákona si žalobca splnil svoju zákonnú povinnosť. V prípade zistenia kríženia poľných ciest vo vlastníctve žalovaného s rýchlostnou cestou R2 Ruskovce - Pravotice bol povinný automaticky zabezpečiť vybudovanie vyvolaných úprav, pretože bez ich vybudovania nemohlo dôjsť k vydaniu kolaudačného rozhodnutia na pozemnú komunikáciu. Pri výstavbe náhradných ciest, t.j. vyvolaných investícií, postupoval žalobca podľa Cestného zákona a samotná potreba účelu, účelnosti a významu vyplýva z ustanovení zákona. Návrh na vykonanie znaleckého dokazovania je preto irelevantný a nepotrebný, pretože odpovede poskytuje Cestný zákon, ktorý definuje účel, účelnosť, ako aj význam vybudovania vyvolaných investícií.

35. Pokiaľ žalovaný v odvolaní tvrdil, že výstavba mostného telesa (SO 204-00) bola zbytočná, pretože spojila dva poľnohospodárske pozemky tretích strán, ktoré ho nepoužívajú ani ho používať nemienia, jedná sa o nepodložené tvrdenie, ktoré nevyplýva z vykonaného dokazovania. Žalobca pri plnení zákonnej povinnosti nemôže vychádzať z pocitov a potrieb a domniek žalovaného alebo tretieho subjektu, ale z dikcie zákona. Nezanedbateľným je aj celkový predchádzajúci proces, ktorý viedol k realizácii rýchlostnej cesty a súvisiacich vyvolaných úprav. Žalovaný od počiatku vedel, že dôjde k vybudovaniu rýchlostnej cesty R2 Ruskovce - Pravotice a s ňou vyvolaných investícií, t.j. preložiek poľných ciest, pričom v priebehu realizácie rýchlostnej cesty a vyvolaných úprav nevzniesol námietku ich domnejšej neúčelnosti alebo hospodárnosti. Nie je ani zrejmé, z akého dôvodu malo byť potrebné skúmať hospodárnosť vybudovania predmetných vyvolaných investícií, keď žalovaný za ich realizáciu nevynaložil žiadne finančné prostriedky. Vo vzťahu k účelu, účelnosti a potrebe alebo hospodárnosti odkázal žalobca na Protokol o vykonaní štátnej expertízy č. 18/2008 na stavebný zámer verejnej práce R2 Ruskovce - Pravotice, na Expertízny posudok, ktorý je prílohou protokolu, Sprievodnú správu k stavbe rýchlostná cesta R2 Ruskovce – Pravotice z októbra 2011, ako aj na prednášku G. H. E., I..

36. Z Protokolu a Expertízneho posudku ako jeho prílohy vyplýva, že preložky poľných ciest boli štátnymi orgánmi ako aj externými odborníkmi kvalifikované ako vyvolané investície, ktorých vybudovanie bolo nevyhnutné, potrebné a účelné. Z týchto dokladov vyplýva, že stavebné objekty predpokladané v stavebnom zámere vrátane vyvolaných investícií sú optimálne, je potrebné ich vybudovať a nezahŕňajú nepotrebné alebo nesúvisiace práce. Stavebné objekty boli vyhodnotené zároveň ako optimálne z hľadiska technického, konštrukčného a ekonomického riešenia. Zo Sprievodnej správy vyplýva aj účel využitia, ako aj opodstatnenie žalobcom vykonaných preložiek poľných ciest, ktoré boli vybudované primárne za účelom zabezpečenia prístupu na pozemky rozdelené stavbou R2 a za účelom zachovania potrebných migračných koridorov. Nadbytočnosť žalobcom navrhovaného znaleckého dokazovania vyhodnotil aj súd, ktorý konštatoval, že účelnosť, účel a hospodárnosť a význam vybudovania ciest vyplývajú z Cestného zákona, ako aj z rozsiahlej štátnej expertízy a projektovej dokumentácie. Žalovaný ani netrval na tomto návrhu na vykonanie dokazovania a teraz jeho nevykonanie používa ako odvolací dôvod. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že súd sa alibisticky vyhol odpovedi na účel, význam a dôvody výstavby stavebných diel, ktoré majú byť žalovaným prevzaté, jedná sa o dôvod nezakladajúci sa na pravde a jedná sa o protirečivú argumentáciu žalovaného. Ak žalovaný tvrdí, že nebol vlastníkom preložených komunikácií a nemá povinnosť ich prevziať, potom je irelevantné, aký je ich účel, účelnosť, hospodárnosť a význam a potom neexistovala potreba vykonať znalecké dokazovanie. Pokiaľ žalovaný poukazoval na bod 17. uznesenia Krajského súdu v Trenčíne, jednalo sa o odôvodnenie v skutkovo odlišnej veci a tieto závery sú nepoužiteľné. Žalobca preto navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne, alternatívne odvolanie žalovaného odmietnuť.

37. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 09.03.2025, v ktorom uviedol, že trvá na podanom odvolaní a všetkých tvrdeniach v ňom uvedených.

38. K tomuto vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 04.04.2025, v ktorom zopakoval svoje tvrdenia z vyjadrenia k odvolaniu žalobcu.

39. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 CSP v senáte bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

40. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca domáhal vydania rozsudku, ktorým mal súd uložiť žalovanému povinnosť prevziať žalobcom vymedzené Stavebné objekty s pozemkami. Svoj nárok odôvodnil tým, že sa jedná o splnenie zákonnej povinnosti podľa § 18 ods. 13 Cestného zákona, nakoľko pri budovaní rýchlostnej cesty R2 Ruskovce - Pravotice vznikla povinnosť žalobcu vybudovať a zrealizovať vyvolané investície, a to preložky cestných komunikácií (poľných ciest ako aj mosta) vzhľadom k tomu, že trasa rýchlostnej cesty R2 krížila uvedené poľné cesty. Poukazoval na to, že na splnenie tejto povinnosti s identifikáciou konkrétnych Stavebných objektov sa zaviazal žalovaný v Zmluve o uzatvorení budúcej zmluvy o odovzdaní a prevzatí objektov vyvolaných investícií do správy a prevádzky uzavretej medzi stranami sporu dňa 14.09.2012. Podľa žalobcu sa jedná o splnenie zákonnej povinnosti žalovaným, ktorý v priebehu prípravy a realizácie daného úseku rýchlostnej cesty R2 nenamietal a v Zmluve svojim podpisom potvrdil, že je vlastníkom a prevádzkovateľom pôvodných poľných ciest dotknutých vybudovaním Stavebných objektov, na prevzatie ktorých ako vyvolaných investícií sa v Zmluve aj zaviazal. Vzhľadom k tomu, že boli splnené zákonné podmienky, t.j. jedná sa o vyvolané investície, žalobca vyvolané investície vybuvoval, došlo k vydaniu kolaudačných rozhodnutí, potom vznikla žalovanému povinnosť prevzatia uvedených Stavebných objektov ako vyvolaných investícií.

41. Žalovaný sa bránil tvrdením, že nebol vlastníkom predmetných poľných ciest, tieto neslúžia ani mu neslúžili pre jeho potreby, pri uzatváraní Zmluvy o budúcej zmluve konal v tiesni a bol uvedený do omylu a vyhlásenie v čl. III. Zmluvy o tom, že žalovaný je vlastníkom a prevádzkovateľom pozemných komunikácií, ktorých odovzdanie je predmetom žaloby, je nepravdivé.

42. Okresný súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, pretože na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o preukázaní splnenia zákonných podmienok podľa § 18 ods. 13 s použitím § 18 ods. 9 Cestného zákona, pričom žalovaný svoje tvrdenia žiadanými dôkaznými prostriedkami nepreukázal.

43. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej aj „Cestný zákon“) pozemné komunikácie sa rozdeľujú podľa dopravného významu, určenia a technického vybavenia na

- a) diaľnice,
- b) cesty,
- c) miestne cesty,
- d) účelové cesty.

44. Podľa § 1 ods. 3 Cestného zákona pozemnú komunikáciu tvorí cestné teleso a jej súčasti. Cestné teleso je ohraničené vonkajšími hranami priekop, rigolov, násypov a zárezov svahov, zárubných a obkladových múrov, päťou oporných múrov a pri miestnych cestách pol metra za zvýšenými obrubami chodníkov alebo zelených pásov.

45. Podľa § 3d ods. 4 Cestného zákona účelové cesty sú vo vlastníctve štátu alebo iných právnických osôb alebo fyzických osôb.

46. Podľa § 18 ods. 9 Cestného zákona v znení účinnom do 31.05.2021, ak sa má diaľnica, cesta alebo miestna komunikácia zrušiť v dôsledku inej investičnej výstavby, je investor tejto výstavby povinný na svoje náklady a v mene budúceho vlastníka alebo správcu tejto komunikácie (vyvolané investície) zabezpečiť výstavbu náhradnej diaľnice, cesty alebo miestnej komunikácie zodpovedajúcej dopravným potrebám.

47. Podľa § 18 ods. 13 Cestného zákona v znení účinnom do 31.05.2021 pri výstavbe pozemnej komunikácie alebo pri jej zmene je investor stavby povinný vybudovať na vlastné náklady pre vlastníka alebo prevádzkovateľa vedenia alebo iného diela len vyvolané úpravy priamo dotknutého úseku vedenia alebo iného diela, a to na úrovni technického riešenia v čase, keď bola úprava vyvolaná. Investor stavby je zároveň povinný na vlastné náklady majetkovoprávne vyporiadať pozemky dotknuté vyvolanými úpravami, ktoré sú priamo dotknuté výstavbou pozemnej komunikácie alebo jej zmenou v prospech vlastníka alebo prevádzkovateľa vedenia alebo iného diela na základe kúpnej zmluvy, zmluvy o zriadení vecného bremena, alebo iného právneho úkonu, ktorého predmetom je prevod alebo úprava užívania dotknutých pozemkov; vlastník alebo prevádzkovateľ vedenia alebo iného diela je povinný bezodkladne po nadobudnutí právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia prevziať upravený úsek vedenia alebo iné dielo vrátane pozemku, okrem prípadu uzavretia zmluvy o zriadení vecného bremena, nájomnej zmluvy alebo inej zmluvy, na základe ktorej sa vlastnícke právo v prospech vlastníka alebo prevádzkovateľa vedenia alebo iného diela neprevádza. Ostatné úpravy, ktorými sa zvýši výkonnosť alebo zmodernizuje vedenie, je investor stavby oprávnený vykonať len na základe predchádzajúcej písomnej dohody investora stavby s vlastníkom alebo prevádzkovateľom vedenia vždy na náklady vlastníka alebo prevádzkovateľa tohto vedenia.

48. Podľa § 18 ods. 9 Cestného zákona v znení účinnom od 01.06.2021, ak sa má pozemná komunikácia zrušiť v dôsledku inej investičnej výstavby, je investor tejto výstavby povinný na svoje náklady a v mene budúceho vlastníka alebo správcu tejto komunikácie zabezpečiť výstavbu náhradnej alebo úpravu jestvujúcej pozemnej komunikácie v rozsahu zodpovedajúcom dopravným potrebám.

49. Podľa § 18 ods. 13 Cestného zákona v znení účinnom od 01.06.2021 pri výstavbe pozemnej komunikácie alebo pri jej zmene je investor stavby povinný vybudovať na vlastné náklady pre vlastníka alebo prevádzkovateľa vedenia, vlastníka alebo správcu pozemnej komunikácie alebo iného diela len vyvolané úpravy priamo dotknutého úseku vedenia, pozemnej komunikácie alebo iného diela, a to na úrovni technického riešenia v čase, keď bola úprava vyvolaná. Investor stavby je zároveň povinný na vlastné náklady majetkovoprávne usporiadať pozemky dotknuté vyvolanými úpravami, ktoré sú priamo dotknuté výstavbou pozemnej komunikácie alebo jej zmenou v prospech vlastníka alebo prevádzkovateľa vedenia, vlastníka alebo správcu pozemnej komunikácie alebo iného diela na základe kúpnej zmluvy, zmluvy o zriadení vecného bremena alebo iného právneho úkonu, ktorého predmetom je prevod alebo úprava užívania dotknutých pozemkov; vlastník alebo prevádzkovateľ vedenia, vlastník alebo správca pozemnej komunikácie alebo iného diela je povinný bezodkladne po vydaní kolaudačného osvedčenia prevziať upravený úsek vedenia, pozemnej komunikácie alebo iné dielo vrátane pozemku, inak je povinný stavebníkovi uhradiť náklady na údržbu, prevádzku a zabezpečenie stavby až do jej prevzatia, okrem prípadu uzavretia zmluvy o zriadení vecného bremena, nájomnej zmluvy alebo inej zmluvy, na základe ktorej sa vlastnícke právo v prospech vlastníka alebo prevádzkovateľa vedenia, vlastníka alebo správcu pozemnej komunikácie alebo iného diela neprevádza. Ostatné úpravy, ktorými sa zvýši výkonnosť alebo zmodernizuje vedenie alebo pozemná komunikácia, je investor stavby oprávnený vykonať len na základe predchádzajúcej písomnej dohody investora stavby s vlastníkom alebo prevádzkovateľom vedenia alebo s vlastníkom alebo správcou pozemnej komunikácie vždy na náklady vlastníka alebo prevádzkovateľa tohto vedenia alebo vlastníka alebo správcu tejto pozemnej komunikácie.

50. Podľa § 24k ods. 1 Cestného zákona, ak sa v doterajších právnych predpisoch používa pojem "miestna komunikácia" vo všetkých gramatických tvaroch, rozumie sa tým "miestna cesta" v príslušnom gramatickom tvare.

51. Podľa § 24k ods. 2 Cestného zákona, ak sa v doterajších právnych predpisoch používa pojem "účelová komunikácia" vo všetkých gramatických tvaroch, rozumie sa tým "účelová cesta" v príslušnom gramatickom tvare.

52. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie výhradne z dôvodov uvedených žalovaným v podanom odvolaní.

53. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, ktorý správne vyhodnotil, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. V konaní súdu prvej inštancie odvolací súd nezistil vady, ktoré

by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Podľa odvolacieho súdu okresný súd sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami strán sporu podstatnými pre rozhodnutie vo veci o uplatnenom nároku žalobcu a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa zákonné podmienky na odôvodnenie rozsudku súdu ako rozhodnutia vo veci samej. Podľa odvolacieho súdu okresný súd neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom a neporušil zásadu spravodlivého procesu vo vzťahu k žalovanému. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

54. Odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a pri rozhodovaní o odvolaní žalovaného vychádzal zo správne a v dostatočnom rozsahu zisteného skutkového stavu okresným súdom.

55. Odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na správne a dostatočne zistený skutkový stav okresného súdu. Odvolací súd preto neopakuje v tomto rozhodnutí odvolacieho súdu okresným súdom dostatočne zistený skutkový stav veci uvedený v napadnutom rozhodnutí. Odvolací súd v tomto rozhodnutí uviedol podstatný obsah tvrdení žalobcu a žalovaného a dôvody, na základe ktorých okresný súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Odvolací súd zdôrazňuje, že odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového ako aj odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 z 08.10.2009, sp. zn. II. ÚS 78/05, sp. zn. III. ÚS 264/08, sp. zn. IV. ÚS 372/08, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/200/2022 zo dňa 26.10.2023).

56. Vzhľadom na dôvody odvolania odvolací súd nad rámec odôvodnenia súdu prvej inštancie dodáva nasledovné.

57. Odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu o preukázaní splnenia zákonných podmienok podľa § 18 ods. 13 s použitím § 18 ods. 9 Cestného zákona na uloženie povinnosti žalovanému prevziať v žalobe označené Stavebné objekty s pozemkami. Okresný súd sa správne vo svojom rozhodnutí zaoberal základnou otázkou, či žalobcom identifikované Stavebné objekty je možné považovať za vyvolané investície, vo vzťahu ku ktorým ukladá kogentné ustanovenie § 18 ods. 13 Cestného zákona povinnosť dotknutému subjektu bezprostredne po vydaní kolaudačného rozhodnutia prevzatie vyvolaných investícií (úprav). Správne poukázal na skutočnosť, že už v procese prípravy projektovej dokumentácie na základe viacerých listinných dokladov (Protokol o vykonaní štátnej expertízy č. 18/2008, Expertízny posudok na zámer verejnej stavby vypracovaný Ing. Danielou Ďurčanskou CSc. ako príloha k Protokolu, písomné vyjadrenie spoločnosti Valbek s.r.o.) bolo zrejmé, že pri budovaní cesty R2 na trase Ruskovce - Pravotice dôjde ku jej kríženiu s poľnými cestami, t.j. k prerušeniu poľnej trasy, čo vyvolalo potrebu podľa § 18 ods. 9 Cestného zákona zabezpečiť výstavbu náhradnej pozemnej komunikácie, resp. jej preloženia ako aj jej premostenia. Okresný súd správne poukázal aj na skutočnosť, že žalovaný bol informovaný o takomto spôsobe riešenia kríženia poľných ciest a ich premostenia už v procese prípravy a schvaľovania projektovej dokumentácie (záznam zo záverečného rokovania zo dňa 08.06.2011 a zo dňa 06.09.2011) a bol oboznámený s touto situáciou, čo potvrdil aj svojím podpisom Zmluvy zo dňa 14.09.2022. Okresný súd správne dospel k záveru, že vybudovanie Stavebných objektov, ktoré sú predmetom tohto konania, bolo vyvolané výstavbou rýchlostnej cesty R2 na úseku Ruskovce - Pravotice, jedná sa o vyvolanú investíciu (úpravu) pričom žalovaný bol o tejto skutočnosti informovaný.

58. Keďže okresný súd správne posúdil povahu vybudovania týchto Stavebných objektov ako vyvolaných investícií pri budovaní rýchlostnej cesty R2 na úseku Ruskovce - Pravotice a pretože bolo preukázané nadobudnutie právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia týkajúceho sa Stavebných objektov, správne dospel k záveru o povinnosti žalovaného prevziať predmetné Stavebné objekty.

59. Okresný súd správne posúdil aj dôkaznú situáciu v konaní a správne sa vysporiadal aj s námietkou žalovaného, ktorý tvrdil, že nie je a ani nebol vlastníkom a prevádzkovateľom dotknutých poľných ciest.

60. Okresný súd poukázal na vyjadrenia žalovaného vyplývajúce zo záverečného rokovania zo dňa 08.06.2011 a zo dňa 06.09.2011 vo vzťahu k dokumentácii pre stavebné povolenie, z ktorých bolo preukázané oboznámenie sa žalovaného s technickým riešením výstavby rýchlostnej cesty, vrátane vyvolaných investícií, pričom žiadne výhrady k spôsobu a rozsahu vyvolaných investícií žalovaný

neuviedol. Okresný súd poukázal aj na výslovný prejav vôle žalovaného, ktorý v článku III. Zmluvy vyhlásil, že je vlastníkom a prevádzkovateľom Stavebných objektov, na prevzatie ktorých sa v Zmluve zaviazal.

61. Okresný súd správne vyhodnotil dôkaznú situáciu, keď dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal svoju procesnú obranu založenú na tvrdení, že nebol a nie je vlastníkom pôvodnej poľnej cesty a nenavrhoval ani žiaden konkrétny dôkaz na preukázanie tohto tvrdenia. Správne zdôraznil, že žalovaný neodstránil rozpor medzi vlastným tvrdením počas budovania rýchlostnej cesty a následným tvrdením v konaní, že nie je vlastníkom pôvodných poľných ciest. Okresný súd sa správne vysporiadal aj s výhradou žalovaného o absencii uznesenia mestského zastupiteľstva s prevzatím Stavebných objektov so zdôraznením, že sa jedná o splnenie zákonnej povinnosti, ktorej splnenie nemožno vylúčiť ani uznesením mestského zastupiteľstva.

62. Podľa odvolacieho súdu žalovaný v odvolaní neuviedol odvolacie dôvody spochybňujúce správnosť skutkových a právnych záverov napadnutého rozhodnutia. K jednotlivým odvolacím dôvodom udáva odvolací súd nasledovné.

63. Na prvom mieste žalovaný vytýkal napadnutému rozhodnutiu, že nikdy nebol a nie je vlastníkom pozemných komunikácií, ktorých odovzdanie je predmetom žaloby, pretože vlastníkom poľných ciest je majiteľ poľnohospodárskych pozemkov a poľné cesty samotné sa do katastra nezapisujú a ich vlastníctvo je odvodené od pozemkov, na ktorých stoja.

64. Podľa odvolacieho súdu sa opätovne zo strany žalovaného jedná o tvrdenie, ktoré nie je podložené žiadnym dôkazom alebo návrhom na vykonanie dokazovania. S výhradou žalovaného, že nie je a ani nebol vlastníkom pozemných komunikácií, sa správne vysporiadal okresný súd v napadnutom rozhodnutí, keď na túto námietku neprihliadol.

65. Pokiaľ žalovaný v priebehu prípravy a realizácie výstavby stavebných objektov svoje vlastnícke právo nenamietal a v Zmluve vyhlásil, že je vlastníkom pozemných komunikácií dotknutých vyvolanými investíciami a následne v súdnom konaní tvrdil opak, bol povinný tento rozpor odstrániť a svoje tvrdenie v súdnom konaní preukázať. Ako správne uviedol súd prvej inštancie žalovaný žiaden dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia v konaní neoznačil a nepredložil. Okresný súd správne uviedol, že zo žiadneho vykonaného dôkazu nebol preukázaný akýkoľvek tretí subjekt odlišný od žalovaného, ktorý má byť vlastníkom predmetných poľných ciest, na ktorých boli realizované vyvolané investície. Žiaden takýto dôkaz žalovaný v priebehu konania a ani v odvolaní neoznačil a ani nepredložil.

66. Všeobecné tvrdenie o tom, že vlastníkom poľných ciest je majiteľ poľnohospodárskych pozemkov, pričom vlastníctvo cesty sa odvodzuje od pozemkov, pretože poľné cesty sa do katastra nezapisujú, nezodpovedá zistenému skutkovému a právnomu stavu veci. Žalovaný toto všeobecné tvrdenie, že vlastníctvo poľných ciest sa odvodzuje od pozemkov, na ktorých stoja, neodôvodnil žiadnymi konkrétnymi okolnosťami, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že toto tvrdenie sa vzťahuje na poľné cesty, na ktorých boli realizované Stavebné objekty ako vyvolané investície. Ako uviedol aj žalobca, je bežnou praxou, že vlastníctvo pozemku je odlišné od vlastníctva pozemnej komunikácie, ktorá môže byť samostatným predmetom právneho vzťahu. Žalovaný nepreukázal, že predmetné poľné cesty patrili konkrétnym vlastníkom poľnohospodárskych pozemkov, t.j. že patria vlastníkom pozemkov na ktorých stoja. Na tieto všeobecné výhrady žalovaného preto odvolací súd neprihliadol.

67. Odvolací súd zohľadňujúc individuálne skutkové okolnosti prejednávanej veci zdôrazňuje procesnú rovinu splnenia dôkaznej povinnosti žalovaného pri jeho tvrdení, že nie je vlastníkom pozemných komunikácií, ktoré sú predmetom žaloby. Ako okresný súd konštatoval, zo všetkých listinných dokladov a dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie (Expertízny posudok, Protokol, vyjadrenie spoločnosti Valbek s.r.o., písomne uzavretá Zmluva o budúcej zmluve, vyjadrenia žalovaného vyplývajúce zo záverečného rokovania zo dňa 08.06.2011 a zo dňa 06.09.2011) vyplýva, že žalovaný nielen nenamietal, ale priamo v Zmluve o budúcej zmluve zo dňa 14.09.2012 svojim podpisom výslovne prejavil vôľu a vyhlásil, že je vlastníkom alebo prevádzkovateľom Stavebných objektov, pričom ich úpravou nedôjde k zmene vlastníckych práv. V priebehu súdneho konania tvrdil opak. Okresný súd vychádzajúc z obsahu listinných dokladov, vrátane Zmluvy o budúcej zmluve, preto správne poukazoval na tento

prejav vôle žalovaného, ktorým deklaroval, že je vlastníkom a prevádzkovateľom poľnej cesty, ktorá bola predmetom prekládky a premostenia. Pokiaľ žalovaný v priebehu súdneho konania tvrdil opak oproti dovtedy ním prejavenej vôle, bolo povinnosťou žalovaného odstrániť tento rozpor vo vlastných tvrdeniach a tvrdenie uplatnené v súdnom konaní aj preukázať. Žalovaný však nepredložil a ani neoznačil žiaden dôkaz preukazujúci jeho tvrdenia.

68. Pokiaľ žalovaný aj v odvolaní namietal, že je nepravdivé vyhlásenie v čl. III. Zmluvy o budúcej zmluve, v ktorom žalovaný deklaroval, že je vlastníkom a prevádzkovateľom Stavebných objektov určených v článku II. (ktoré sú predmetom tohto konania), svoje tvrdenie o nepravdivosti deklarovania jeho vlastníckeho práva k pôvodným poľným cestám nepreukázal. Sporové konanie je založené na povinnosti tvrdenia, na ktoré nadväzuje povinnosť preukázania tohto tvrdenia, t.j. unesenia dôkazného bremena. Žalovaný okrem svojho tvrdenia, že nebol vlastníkom pôvodných poľných ciest, hoci v Zmluve deklaroval svojim podpisom opak, žiaden dôkaz preukazujúci toto tvrdenie nepredložil, neoznačil a nepreukázal, že akákoľvek tretia osoba odlišná od žalovaného je vlastníkom alebo prevádzkovateľom pôvodných poľných ciest, ktoré boli predmetom prekládky ako vyvolanej investície pri vybudovaní rýchlostnej cesty R2 v danom úseku. Žalovaný opakovane tvrdil nepravdivosť čl. III. Zmluvy, avšak žiadnym dôkazným prostriedkom toto tvrdenie nepreukázal.

69. Pokiaľ v odvolaní žalovaný poukazoval na uzavretie Zmluvy v tiesni a v omyle, opätovne sa jedná o skutkové tvrdenie, ktoré nebolo preukázané žiadnym dôkazným prostriedkom.

70. Odvolací súd poukazuje na to, že zmluvné strany uzavreli Zmluvu o budúcej zmluve v zmysle § 289 a nasl. Obchodného zákonníka, t.j. zvolili si aplikáciu Obchodného zákonníka. Nie len na základe voľby Obchodného zákonníka podľa § 262, avšak aj z dôvodu povahy žalovaného ako subjektu verejného práva pri zabezpečovaní verejných potrieb (výstavba rýchlostnej cesty a ňou vyvolaná investícia) je potrebné túto Zmluvu posudzovať podľa úpravy Obchodného zákonníka v zmysle § 261 ods. 2 s použitím § 263 ods. 1 písm. b) ObZ. V takom prípade v zmysle § 267 ods. 2 ObZ je použitie inštitútu tiesne na úpravu obchodno-záväzkového vzťahu vylúčené. Odvolací súd preto na výhradu o uzavretí Zmluvy v tiesni neprihliadol jednak z dôvodu nepreukázania tohto tvrdenia, ako aj z dôvodu nemožnosti aplikácie tohto inštitútu na obchodno-záväzkový vzťah uzavretý medzi stranami sporu.

71. Žalovaný v odvolaní poukazoval na to, že Zmluvu v časti vyhlásenia v čl. III. uzavrel v omyle. Opätovne sa jedná o tvrdenie žalovaného nepodložené žiadnym dôkazom. Nad rámec uvedeného je podľa odvolacieho súdu vysoko nepravdepodobné aby počas dlhodobého procesu prípravy a schvaľovania projektovej dokumentácie, ku ktorej sa žalovaný aj vyjadroval (rokovania zo dňa 08.06.2011 a zo dňa 06.09.2011), bol žalovaný dlhodobo v omyle o vlastníckom práve k poľným cestám, ktoré boli predmetom vyvolaných investícií. Správne žalobca poukázal aj na proces uzatvárania Zmluvy, keď jej návrh bol odoslaný žalovanému, ktorý mal možnosť sa s ním oboznámiť, pričom bol to žalovaný, ktorý Zmluvu podpísal prvý a žiadne výhrady k nej nevzniesol. V článku II. bod 1 Zmluvy sú jednoznačne vymedzené Stavebné objekty, v článku II. bod 2 je uvedené odkaz na príslušné rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby a po zohľadnení aj predchádzajúceho vyjadrenia žalovaného zo dňa 08.06.2011 a 06.09.2011 k dokumentácii na stavebné povolenie, kedy mal žalovaný k dispozícii dokumentáciu týkajúcu sa predmetnej stavby, nebolo preukázané tvrdenie žalovaného o omyle vo vzťahu k jeho vyhláseniu o vlastníckom práve k pôvodným poľným cestám.

72. Žalovaný ďalej v odvolaní namietal, že Zmluva o uzavretí budúcej zmluvy zo dňa 14.09.2012 nikdy nebola schválená mestským zastupiteľstvom a odôvodnenie okresného súdu v bode 67. o splnení zákonnej povinnosti je nesprávne. Odvolací súd sa s touto výhradou nestotožnil.

73. Na prvom mieste odvolací súd zdôrazňuje, že okresný súd zaviazal žalovaného na splnenie povinnosti prevzatia konkrétne určených Stavebných objektov s pozemkami z dôvodu splnenia zákonnej povinnosti podľa § 18 ods. 13 s použitím § 18 ods. 9 Cestného zákona. Okresný súd neuložil žalovanému povinnosť z titulu Zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy. Z tohto dôvodu je preto irelevantná výhrada žalovaného v odvolaní, že Zmluva o budúcej zmluve nebola nikdy schválená mestským zastupiteľstvom. Okresný súd vyššie Zmluvu uzavretú medzi stranami sporu použil ako podporný dôkazný prostriedok pre záver, že vlastníkom preložených poľných ciest bol žalovaný (bod 63. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia).

74. Nad rámec uvedeného sa však odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu, ktorý vo vzťahu k splneniu povinnosti prevzatia Stavebných objektov správne v bode 67. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol, že povinnosť prevzatia Stavebných objektov z titulu vyvolanej investície, je zákonnou povinnosťou určenou povinnej osobe kogentnou právnou úpravou a splnenie tejto povinnosti nie je možné vylúčiť uznesením obecného zastupiteľstva.

75. Odvolací súd v tejto súvislosti nad rámec uvedeného dopĺňa, že mu je známa zaužívaná judikatúra o delbe kompetencií pri vykonávaní právnych úkonov v mene obce ako samostatnej právnickej osoby sui generis, v zmysle ktorej je schvaľovanie právneho úkonu a jeho vykonanie navonok v zákonom stanovených prípadoch kompetenčne rozdelené medzi obecné/mestské zastupiteľstvo ako orgánu oprávneného na jeho schválenie, t.j. na vytvorenie vôle a starostu/primátora, ktorý takto vzniknutú vôľu prejavuje svojim konaním navonok (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/284/2006 zo dňa 29.01.2008, rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 389/08-22 zo dňa 01.04.2009). Z týchto rozhodnutí vyplýva, že ak je sporná otázka platnosti zmluvy uzavretej medzi obcou a treťou stranou, predmetom ktorej je niektorý z majetkovoprávných úkonov, ktorý by vyžadoval rozhodnutie obecného zastupiteľstva, musí súd skúmať platnosť prejavu vôle ako z hľadiska formálneho (prijatie uznesenia obecného zastupiteľstva spôsobom stanoveným v zákone), tak aj z hľadiska meritórnych náležitostí, ktorého jadrom je prejav vôle. Z rozhodnutia NS SR sp. zn. 2Cdo/284/2006 vyplýva, že bez prejavu vôle a jeho vyjadrenia v objektívne zistiteľnej forme nie je možné hovoriť o právnom úkone a táto zásada platí aj pre prejavy vôle obce v oblasti občianskeho práva.

76. Odvolací súd poukazuje na to, že do delby kompetencií v zákonom určených prípadoch medzi zastupiteľstvom obce a starostom však spadá len taký právny úkon, ktorý podlieha súhlasu orgánu obce. Ak sa jedná o splnenie povinnosti určenej zákonnou kogentnou normou, v takom prípade splnenie takto zákonom uloženéj povinnosti nie je podmienené jeho schválením mestským zastupiteľstvom. V prípade existujúcej kogentnej normy ukladajúcej konkrétnu povinnosť preto nepripadá do úvahy posudzovanie existencie rozhodnutia obecného zastupiteľstva ako predpokladu platnosti právneho úkonu. V takom prípade je obec povinná splniť zákonom uloženú povinnosť.

77. Výhrada žalovaného o absencii rozhodnutia mestského zastupiteľstva o schválení Zmluvy zo dňa 14.09.2012 je preto irelevantná jednak z dôvodu, že existencia tejto Zmluvy nebola dôvodom uloženia povinnosti žalovanému v I. výroku napadnutého rozhodnutia, keďže dôvodom uloženia povinnosti bolo splnenie zákonnej povinnosti podľa kogentného ust. § 18 ods. 13 Cestného zákona ako aj z dôvodu, ako to správne uviedol okresný súd, že v danom prípade sa nejedná o právny úkon, ktorý by podliehal schvaľovaniu mestského zastupiteľstva, keďže sa jedná o splnenie zákonom uloženéj povinnosti. Ani na túto námietku preto odvolací súd neprihliadol.

78. Odvolací súd neprihliadol ani na námietku žalovaného o nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie z dôvodu nevykonania znaleckého dokazovania k účelnosti, účelu a hospodárnosti a významu vybudovaných ciest.

79. Ako uviedol aj okresný súd, už v štádiu prípravy vybudovania cesty R2 v rámci schvaľovania projektovej a súvisiacej dokumentácie sa týmito otázkami zaoberal Protokol o vykonaní štátnej expertízy č. 18/2008, ďalej Expertízny posudok a Sprievodná správa k budovaniu rýchlostnej cesty R2 Ruskovce - Pravotice č. 10BA11007. Zo žalobcom predloženej dokumentácie (vrátane vyhlásenie spoločnosti Valbek, s.r.o) vyplýva, že uvedené preložky poľných ciest a ich premostenie boli nevyhnutné z dôvodu ich križovania výstavbou rýchlostnej cesty R2 a za účelom zachovania prístupu na dotknuté pozemky rozdelené rýchlostnou cestou R2 a zabezpečenia potreby zachovania migračných koridorov. Expertízny posudok posúdil navrhovanú trasu za vhodnú, pričom posúdeniu bola podrobená aj opodstatnenosť a primeranosť stavebných a celkových investičných nákladov, vrátane konkrétneho finančného vyčíslenia vyvolaných investícií. Uvedenými dôkazmi bola preukázaná ako nevyhnutnosť vyvolaných úprav tak aj ich účel, vhodnosť, účelnosť a hospodárnosť. Výhrada žalovaného o nevykonaní tohto dôkazu je preto podľa odvolacieho súdu irelevantná, pretože odpovede na žalobcom uvedené otázky vyplývajú z rozsiahlej dokumentácie predloženej žalobcom v tomto konaní, ako na to správne poukázal okresný súd. Vykonanie žalobcom navrhovaného dokazovania je preto nadbytočné, pretože odpovede na dané otázky vyplývajú zo súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania.

80. Žalovaný v odvolaní vytykal nesprávny, nelogický, nepreskúmateľný záver o účele, význame a dôvodoch výstavby rýchlostnej cesty, ktorý okresný súd konštatoval bode 47. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd považoval túto námietku za irelevantnú, keďže sa netýkala priamo predmetu tohto sporu a okresný súd v bode 47. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia poukazoval na neúnosnú dopravnú situáciu a nevyhnutnosť jej vyriešenia v dotknutom úseku práve vybudovaním rýchlostnej cesty R2.

81. Žalovaný v odvolaní vytykal okresnému súdu absenciu odpovede na účel, význam a dôvody výstavby stavebných diel tvrdiac, okrem iného, že výstavba mostného telesa je zbytočná.

82. Odvolací súd zdôrazňuje, že účel, význam a dôvody výstavby Stavebných objektov, ako bolo uvedené vyššie, boli preukázané uvedenými listinnými dokladmi vypracovanými v štádiu prípravy a realizácie cesty R2, ktoré posúdili Stavebné objekty ako vyvolané investície z dôvodu, že trasa R2 križovala poľnohospodárske pozemky a poľné cesty, ktoré ich spájali a účelom vybudovania Stavebných objektov bolo ich opätovné spojenie. Ani na túto všeobecnú výhradu preto odvolací súd neprihliadol.

83. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že výstavba mostného telesa bola zbytočná, pretože spojila dva poľnohospodárske pozemky tretích strán, ktoré ho nepoužívajú a ani používať nemienajú, podľa odvolacieho súdu sa jedná o tvrdenie majúce charakter nepreukázaného skutkového dohadu. Na jednej strane samotný žalovaný potvrdil, že uvedené premostenie spojilo dva poľnohospodárske pozemky, t.j. tie, ku ktorým bol prístup prerušený výstavbou rýchlostnej cesty a súvisiacich objektov. Práve spojenie a premostenie rozdelených pozemkov a poľných ciest bolo účelom vyvolaných investícií v súlade s § 18 ods. 13 Cestného zákona. Tvrdenie žalovaného, že tretie strany premostenie dvoch pozemkov nepoužívajú a ani ho nemienajú používať, je tvrdením bez dôkazu. Pokiaľ tým žalovaný mienil namietnuť v tejto časti výstavbu cestného mosta ako neúčelné a nevhodné, toto svoje tvrdenie nepreukázal a vychádzal z nepreukázaného tvrdenia o tom, že tretie strany tento most nepoužívajú a ani ho nemienajú používať. Žiadny dôkaz preukazujúci toto tvrdenie predložený nebol. Ako bolo uvedené dôvod, účel a účelnosť výstavby mostného telesa (SO 204-00), majúceho povahu vyvolanej investície, ktorú bolo nevyhnutné vykonať, vyplýva z uvedených predložených listinných dokladov. Vyvolané investície boli v rámci predložených listinných dokladov posúdené ako optimálne a potrebné na ich vybudovanie. Okresný súd správne poukázal na dokumentáciu pre stavebné povolenie, ktorá popisuje aj účel jednotlivých preložiek (vrátane SO 204-00), ktorým je zabezpečenie prístupu na pozemky rozdelené stavbou R2, čo nakoniec potvrdil aj žalovaný v odvolaní, keď pri konštrukcii mostného telesa poukázal na prepojenie dvoch poľnohospodárskych pozemkov touto konštrukciou. Ani na túto výhradu preto odvolací súd neprihliadol.

84. Odvolaciemu súdu nebola zrozumiteľná výhrada žalovaného o tom, že okresný súd nesprávne posúdil vec, keď argumentoval Cestným zákonom, pričom povinnosť prevziať stavebné objekty a pozemky má z dôvodu existencie pozemnej komunikácie, tvorenej cestným telesom a jej súčasťami. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne posúdil povahu vyvolaných investícií, ako aj splnenie zákonných podmienok žalovaného na prevzatie Stavebných objektov určených vo výroku I. napadnutého rozhodnutia, a to na základe správne zisteného skutkového stavu a správneho právneho posúdenia veci.

85. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal nepreskúmateľnosť a zmätočnosť argumentácie v bode 53. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorom sa okresný súd stotožnil s odvolacím súdom v zrušujúcom rozhodnutí, táto nesprávnosť, resp. neúplnosť vymedzenia konkrétneho rozhodnutia odvolacieho súdu (zrejme sa malo jednáť o rozhodnutie v inej veci pod spisovou značkou Krajského súdu v Trenčíne 16Cob/51/2020 zo dňa 31.01.2022) nemá vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

86. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že žalovaný v odvolaní neuviedol skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, na základe ktorých posúdil žalobu za dôvodnú a na základe ktorých zaviazal žalovaného na splnenie povinností uvedených vo výroku I. napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd preto uloženie povinnosti žalovanému vo výroku I. napadnutého rozhodnutia považoval za správne.

87. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalovaný podal odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu v celom rozsahu, vrátane výroku o náhrade trov konania. Pretože okresný súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobca bol v konaní úspešný, okresný súd rozhodol správne v II. výroku napadnutého rozhodnutia, v ktorom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

88. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne v celom rozsahu.

89. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania sa odvolací súd riadil ustanovením § 255 ods. 1 s použitím § 396 ods. 1 CSP. Pretože v odvolacom konaní bol žalobca úspešný, odvolací súd mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

90. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).